

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 266/2010-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. júla 2010 predbežne prerokoval sťažnosť J. Z., K., zastúpeného advokátom JUDr. L. B., P., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutiami Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 5 C 291/01 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7 Co 223/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. Z. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. februára 2010 doručená sťažnosť J. Z. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a rozhodnutím Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 5 C 291/01 a Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 7 Co 223/05.

2. Sťažovateľ navrhol vydať nález, ktorým sa vysloví porušenie uvedených práv a zároveň sa napadnuté rozhodnutia zrušia a vec sa vráti súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

3. Ústavný súd zo sťažnosti a z jej príloh zistil, že označené konania boli právoplatne skončené 5. apríla 2007. Sťažovateľ podal proti rozsudku krajského súdu dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením z 25. novembra 2008, ktorým dovolanie odmietol. Uznesenie najvyššieho súdu mu bolo doručené 30. januára 2009.

II.

4. Podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

5. Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (I. ÚS 292/09).

6. Sťažovateľ doručil sťažnosť ústavnému súdu 16. februára 2010, čo je zjavne po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty od právoplatnosti namietaných rozhodnutí, ako aj od doručenia uznesenia najvyššieho súdu. Preto bola sťažnosť odmietnutá ako oneskorene podaná (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

7. Vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd sa podanou sťažnosťou meritórne nezaoberal, ale ju odmietol pre oneskorenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, bolo už bez významu zaoberať sa ďalšími nárokmi na ochranu ústavnosti uplatnenými v návrhu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. júla 2010